

บรรณาธิการ

กรมป่าไม้. (2539). สถิติการป่าไม้ของประเทศไทยปี 2539. ส่วนคุณปัจจัยข้อมูลกลาง สำนักสารนิเทศ
กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

----- (2539). หนังสือ 100 ปี กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

----- (2542). การติดตามผลการดำเนินงานโครงการวนศาสตร์ชุมชนบนพื้นที่สูง (ฝ่ายสถาน).
ส่วนอนุรักษ์ดินน้ำ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ.

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2540). ประชากรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาประเทศไทยที่
ยั่งยืน. กรุงเทพฯ.

คณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชนพัฒนาชุมชนทภาคเหนือตอนบน. (2534). ข้อมูลเบื้องต้น
ทรัพยากรป่าไม้ในภาคเหนือตอนบน . สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ตลาดชาย ร่มitanนท์. ม.ป.พ. “ความหมายของป่าชุมชน” . ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษย์วิทยา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

----- (2536). ป่าชุมชนภาคเหนือ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

ชัยน์ วรรณภูมิ. (2534). ข้อมูลเบื้องต้นทรัพยากรป่าไม้ในเขตภาคเหนือตอนบน. เอกสารข้อมูล
และรายงานการสัมมนาของคณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชนพัฒนา
ชุมชนทภาคเหนือตอนบน. สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชูสิทธิ์ ชูชาติ. (2524). พ่อค้าวัวค่าง ผู้นำเบิกการค้าขายในหมู่บ้านภาคเหนือของประเทศไทย
(พ.ศ. 2398 – 2503). สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.

ชูศักดิ์ วิทยาภัค. (2531). ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในริเวณสุ่มแม่น้ำปิงตอนบน กรณีศึกษาอ่าเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

----- (2538) . หมู่บ้านกับศักยภาพในการจัดการทรัพยากร : กรณีศึกษาการจัดการสุ่มน้ำชุมชนภายใต้ระบบกรรมสิทธิ์ร่วมในภาคเหนือ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ราารัตน์ สิงหนinicn และสมเกียรติ คำเวช. 2536. “การศึกษาการใช้ประโยชน์จากป่าไม้และแรงงานใจต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชนแบบดั้งเดิม กรณีศึกษา หมู่บ้านปี้ ตำบลสวียง อ่าเภอเชียงของ จังหวัดพะเยา”. รายงานการวิจัยโครงการวนศาสตร์ชุมชนในประเทศไทย (บูตานิชฟอร์ด). กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

บัวเรศ บัว และคณะ. (2538). “การจัดการป่าชุมชนโดยองค์กรท้องถิ่น”. ในรายงานการศึกษาป่าชุมชน ประจำปี 2538: สำนักส่งเสริมการป่าไม้ กรมป่าไม้.

ปรีชา เปี่ยมพงษ์สถานต์. (2540). มิว帕ศรอมชูชาติร์ และนิเวศวิทยาการเมือง. คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนัส ศุวรรณ. (2539). นิเวศวิทยาของมนุษย์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

วิษุทธิ์ จำรัสพันธ์. (2538). “การจัดการป่าชุมชนโดยองค์กรท้องถิ่น”. ในรายงานการศึกษาป่าชุมชน ประจำปี 2538: สำนักส่งเสริมการป่าไม้ กรมป่าไม้

ศรีเพ็ญ คุรุกเดช. (2539). หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน. หนังสือ 100 ปี กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา. (2536). ป่าชุมชนภาคเหนือ. กรุงเทพมหานคร.

สมนึก วีระบุธชัยวนะ. (2540). การจัดการป่าชุมชนในเขตที่ป่าดันน้ำสำหรับของชุมชนมุเชอ
บ้านโปงพา. หน่วยจัดการดันน้ำแม่หลักหมื่น ส่วนอนุรักษ์ดันน้ำ สำนักอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2536). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7. กรุงเทพฯ.

สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. (2540). เอกสารประกอบการประชุมหัวหน้าหน่วยงานสาน
ส่วนอนุรักษ์ดันน้ำ ครั้งที่ 1/2540 ระหว่างวันที่ 20-22 มกราคม 2540. กรมป่าไม้.

----- (2543). เอกสารประกอบการประชุมหัวหน้าหน่วยงานสาน
ส่วนอนุรักษ์ดันน้ำ ระหว่างวันที่ 20-21 มกราคม 2543. กรมป่าไม้.

----- (2543). การติดตามผลการดำเนินงานโครงการวนกาลตั้งชุมชนพื้นที่สูง (ฝ่ายสาน)
ประจำปีงบประมาณ 2542. ส่วนอนุรักษ์ดันน้ำ กรมป่าไม้.

เสน่ห์ งามริก. (2536). “แนวทางการพัฒนาป่าชุมชนในประเทศไทย”. โครงการวิจัยป่าชุมชนใน
ประเทศไทย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เสน่ห์ งามริก และคณะ. (2536). ป่าชุมชนในประเทศไทย : แนวทางการพัฒนา เล่ม 1 ป่าฝนเขต
ร้อนกับการรวมของป่าชุมชนในประเทศไทย และเล่ม 2 ป่าชุมชนในภาคเหนือ.
กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

Gerald T. Gardner. “Community Management of The Common.” in Environmental Problems
and Human Behavior, Chapter 6, Boston : Allyn and Bacon ,pp. 125-151,1996.

Lynn Owen J., Alcorn Janis B. (2535). การคุ้มครองชาวบ้าน การยอมรับในสิทธิ การมีส่วนร่วม
และความสามารถในการจัดการของชาวบ้านในเขตป่าสงวน. สถาบันวิจัยสังคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.